

Voorverkoop: 14/01/2012

uitgifte: 16/01/2012

— Philanews Nr. 1 / 2012 (pg. 6) —

© bpost

Drukprocedure: offset

— zegel: 40,20 x 27,66mm;

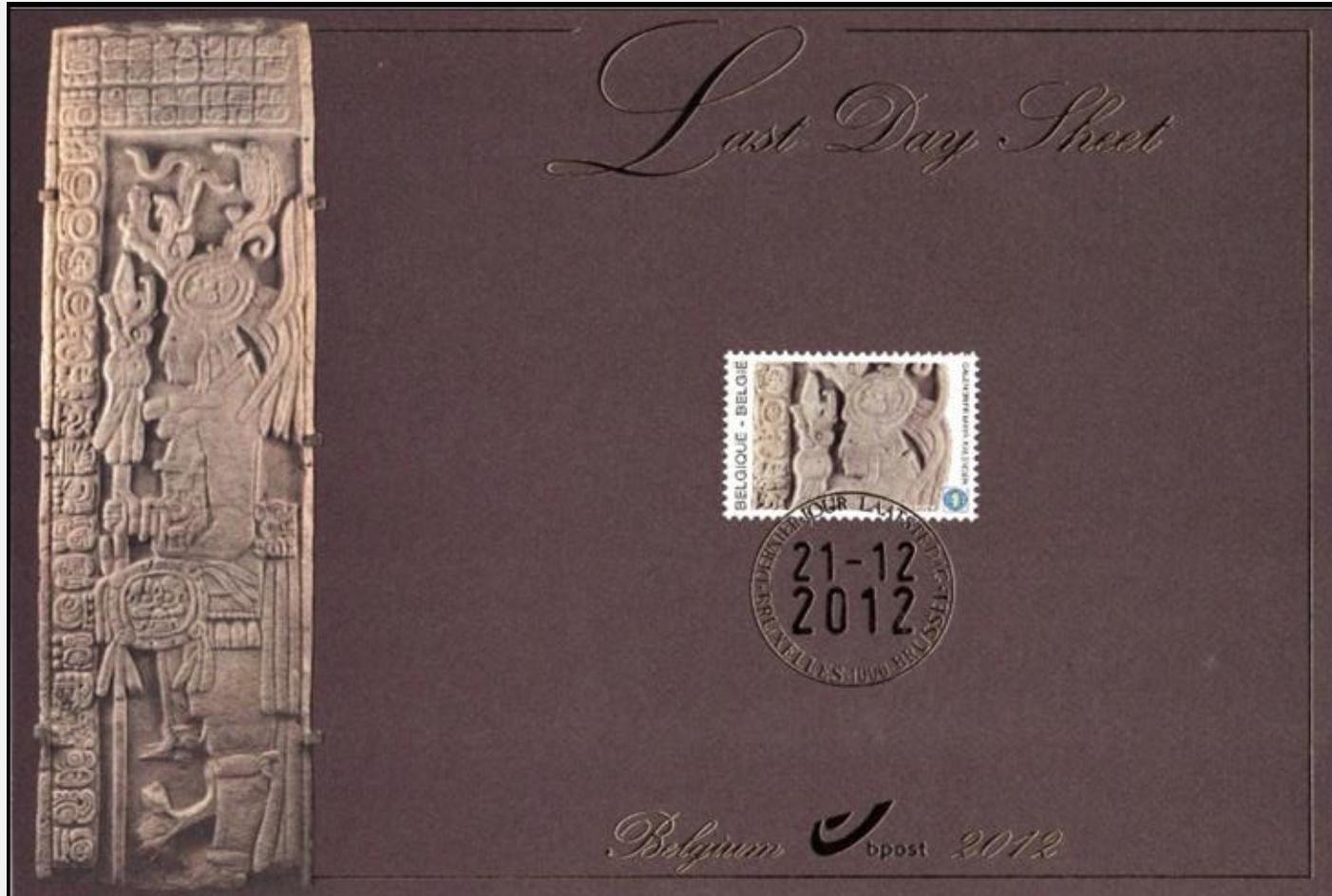
Formaat: — V5-4194: 100 x 166mm;

Tanding: 11½

— 4194HK: 210 x 148mm

Papier: P-P6

4194HK

© bpost

Le calendrier Maya

Si vous avez ce texte sous les yeux après le 21 décembre, félicitations, vous êtes encore en vie ! Le monde n'a pas disparu, comme des prophètes de malheur le prédisaient depuis déjà tant d'années.

Ils trouvaient l'inspiration pour ce message apocalyptique dans le calendrier des Mayas. Les Mayas se seraient-ils trompés ? Ou bien toute cette agitation serait-elle le fruit de mauvaises interprétations du Calendrier maya ?

Les anthropologues, astronomes et archéologues sont convaincus par la première option. En effet, le 21 ou le 23 décembre est le dernier jour du Compte long, un calendrier de treize cycles de 400 ans, dont le dernier se termine le 21 décembre. Mais la fin d'un cycle ne coïncidait pas, chez les Mayas, avec la fin du monde. Cela signifiait, en premier lieu, le début d'une nouvelle ère.

Ceci dit, les Mayas ne sont pas les seuls à considérer l'année 2012 comme la fin des temps. 2012 est également une date importante pour le I-Ching chinois (Classique des Changements), chez les Hindous et dans d'anciennes prophéties des indiens Hopi. Cette coïncidence dans les prévisions a rendu plus populaire encore la croyance en la fin du monde.

Les prophéties apocalyptiques sont intemporelles. Chaque religion de la planète a annoncé au moins une fois la fin des temps. En 1910, alors que La Terre traversait la queue de la comète de Halley, on annonçait partout qu'elle allait nous empoisonner. Des charlatans gagnaient des fortunes en vendant des pilules anti-comète. La fin du monde fut également prévue pour le 10 mars 1982, parce que les planètes allaient s'aligner selon les prévisions du bestseller The Jupiter effect de 1974. Selon Nostradamus, 1999 allait avoir raison de nous tous.

Comme toutes ces dates, le 21 décembre est passé sans bruit. Les amateurs de ces prévisions peuvent heureusement déjà porter leur attention sur une autre date. Selon le célèbre physicien anglais Isaac Newton (eh oui !), le monde prendra fin en 2060. Il s'est basé sur le Livre biblique de Daniel. Après l'avoir analysé, il a conclu que les temps arriveraient à leur terme 1260 ans après l'année 800. Encore 48 ans de répit !

De Maya Kalender

Als je deze tekst na 21 december onder ogen krijgt, proficiat, het er nog ! De wereld is niet vergaan, zoals onheilspellende al jaren aankondigen.

De inspiratie voor deze apocalyptische boodschap haalden ze bij de kalender van de Maya's. Zaten de Maya's er dan naast? Of was de hele hype het gevolg van verkeerde interpretaties van de Maya Kalender?

Anthropologen, sterrenkundigen en archeologen zijn overtuigd van optie één. Inderdaad, 21 of 23 december is de laatste dag van de Lange Telling, een kalender van dertien cycli van 400 jaar; waarvan de laatste op 21 december afloopt. Maar het einde van een cyclus stond bij de Maya's niet gelijk aan het vergaan van de wereld. Het betekende in de eerste plaats het begin van een nieuw tijdperk.

De Maya's staan trouwens niet alleen met hun voorspelling dat 2012 het einde der tijden betekent. Je vindt 2012 als belangrijke datum ook terug in de Chinese I-Ching (Het Boek der Veranderingen); bij de Hindo's en in oude profetieën van de Hopi-indianen.

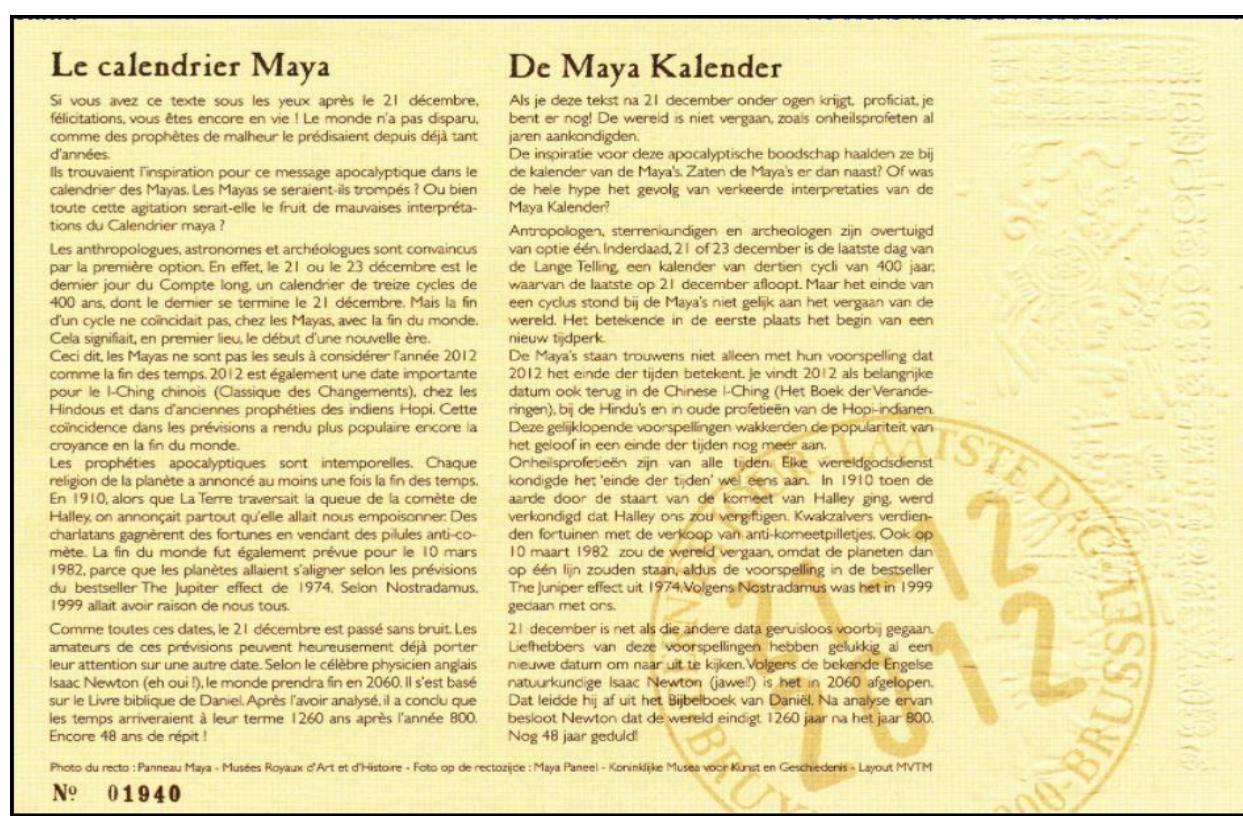
Deze gelijklkopende voorspellingen wakkerden de populariteit van het geloof in een einde der tijden nog meer aan.

Onheilspellende zijn van alle tijden. Elke wereldgodsdienst kondigde het 'einde der tijden' wel eens aan. In 1910 toen de aarde door de staart van de komet van Halley ging, werd verkondigt dat Halley ons zou vergiften. Kwakzalvers verdinderden fortuin met de verkoop van anti-komeetpillen. Ook op 10 maart 1982 zou de wereld vergaan, omdat de planeten dan op één lijn zouden staan; aldus de voorspelling in de bestseller The Jupiter effect uit 1974. Volgens Nostradamus was het in 1999 gecaan met ons.

21 december is net als die andere data geruisloos voorbij gegaan. Liefhebbers van deze voorspellingen hebben gelukkig al een nieuwe datum om naar uit te kijken. Volgens de bekende Engelse natuurkundige Isaac Newton (jawel !) is het in 2060 afgelopen. Dat leidde hij af uit het Bijbelboek van Daniel. Na analyse ervan besloot Newton dat de wereld eindigt 1260 jaar na het jaar 800. Nog 48 jaar geduld!

Photo du recto : Panneau Maya - Musées Royaux d'Art et d'Histoire - Foto op de recto zijde : Maya paneel - Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis - Layout MVTM

Nº 01940

Voorverkoop: 14/04/2012

uitgifte: 16/04/2012

Drukprocedure: offset

— Philanews Nr. 2 / 2012 (pg. 8 - 9) —

Formaat: — zegel: 48,75 x 38,15mm;
— blok BL200: 105 x 146mm;

— 4228HK: 148 x 210mm

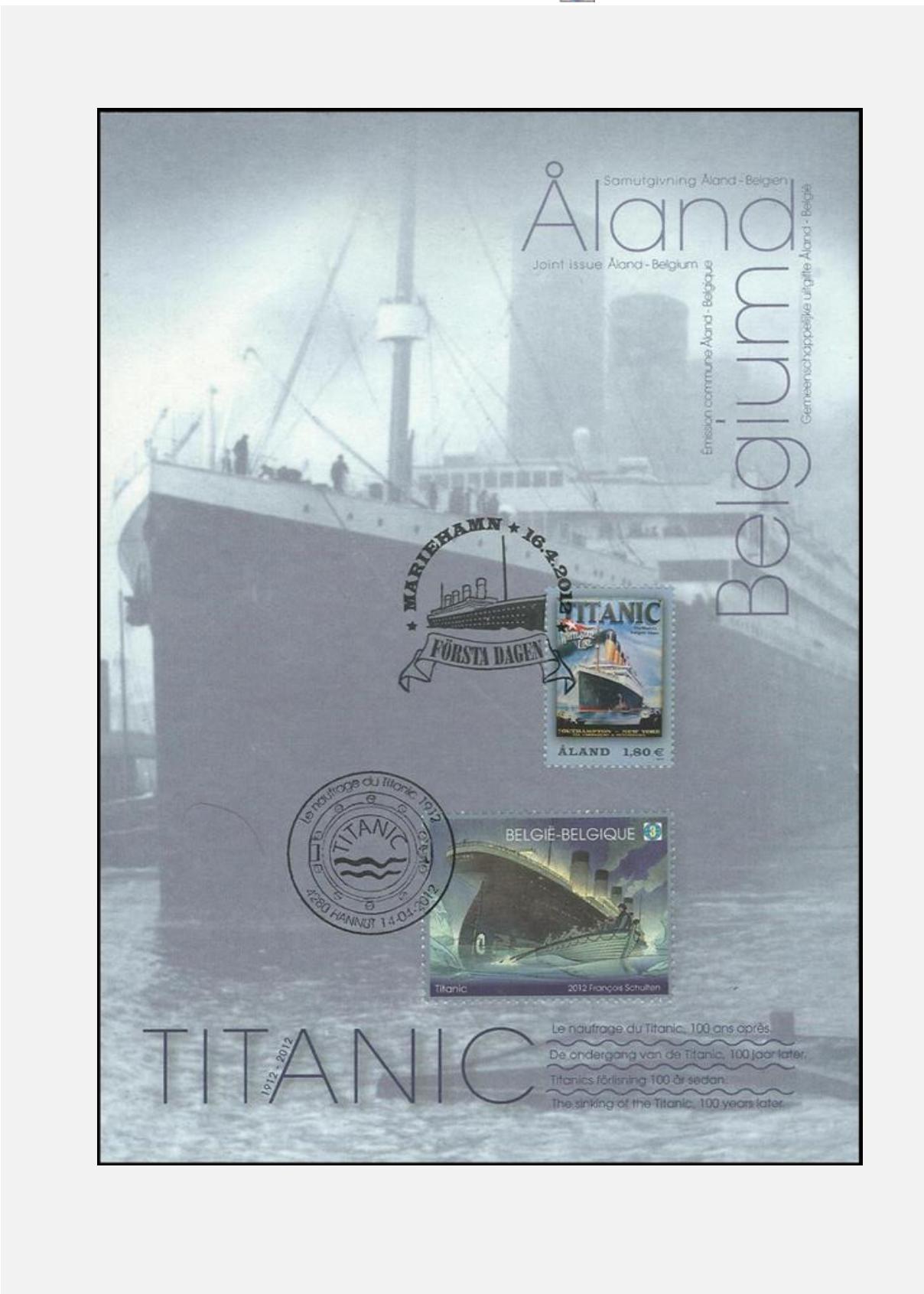
Tanding: 11½

Papier: P-P6a

4228HK

© bpost

© bpost

Voorverkoop: 23/06/2012

uitgifte: 25/06/2012

Drukprocedure: offset

— Philanews Nr. 3 / 2012 (pg.16 - 17) —

© bpost

— zegels: 27,66 x 40,20mm;

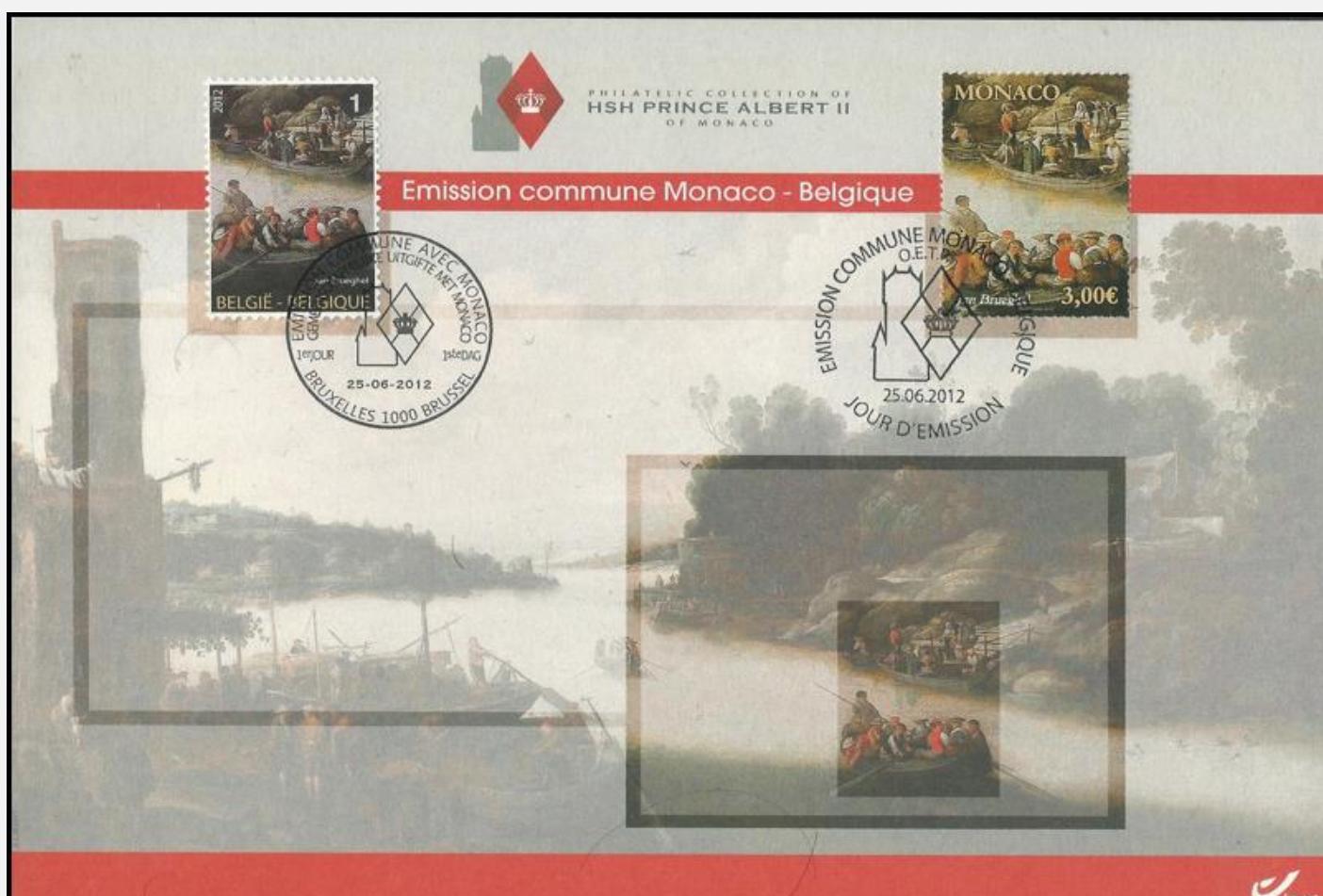
Formaat: — V10-4254: 160 x 155mm;

Tanding: 11½

— 4254HK: 210 x 148mm

Papier: P-P6a

4254HK

© bpost

© bpost

Philatélie et Art sans frontières

Filatelia & Kunst zonder grenzen

L'émission commune de timbres des Postes belge et monégasque met à l'honneur deux riches collections de S.A.S. le Prince Albert II de Monaco, celle de ses œuvres d'art et celle de ses timbres-poste. C'est l'exposition de la collection philatélique du Prince à Bruges qui constitue le point de départ de l'émission. Le thème choisi par les deux opérateurs postaux pour l'émission commune est une peinture de Jan Brueghel le Jeune issue du Palais de Monaco.

L'exposition de la célèbre collection princière de timbres-poste est scindée en deux parties. Le premier volet, consacré à l'histoire de la Poste de Monaco, présente toutes les marques postales utilisées sur le territoire monégasque depuis le XVIIIe siècle : la période précédant la Révolution française, l'époque révolutionnaire, le protectorat français (1815-1818) et le protectorat sard (1818-1851). Le second volet (après 1851) traite de l'utilisation des timbres-poste à Monaco. Entre 1851 et 1861, des timbres sardes y sont mis en circulation, avant d'être remplacés par des timbres français jusqu'en 1885, date à laquelle la Principauté décide d'émettre ses propres timbres. L'exposition se termine par les trois premières émissions monégasques (les émissions Charles III, Albert I et Louis II).

Le timbre-poste de l'émission commune entre « bpost » et « la Poste Monaco » est un nouveau joyau à la couronne de la collection princière. Il illustre un détail de la peinture « Cabaret au bord de la rivière » attribuée à Jan Brueghel le Jeune (1601-1678), une œuvre originale de la collection d'art du Prince Albert II. Ce tableau est un des rares chefs-d'œuvre à avoir été sauvé de la dispersion du mobilier du Palais pendant la Révolution française. Il témoigne du goût particulier que les princes de Monaco avaient pour la peinture flamande au XVIIe siècle et surtout au XVIIIe siècle. Jan Brueghel le Jeune était un des descendants de la célèbre dynastie de peintres et imitaires, sa vie durant, le style de son père Jan Brueghel l'Ancien (dit Brueghel de Velours), fils de l'illustre Pieter Brueghel l'Ancien.

Son « Cabaret au bord de la rivière » est un paysage très harmonieux et riche en détails vivants, qui porte la marque héréditaire d'un grand talent.

Cette émission commune démontre une fois de plus qu'art et philatélie se marient parfaitement et forment une paire dont le succès dépasse toutes les frontières.

De gezamenlijke postzegeluitgave van de Belgische en Monégaskische post zet twee rijke collecties van Z.D.H. Prins Albert II van Monaco in de kijker, deze van zijn kunstwerken en deze van zijn postzegels. De tentoonstelling in Brugge van de filatelistische verzameling van de Prins is de directe aanleiding voor de uitgave. Het thema dat beide postbedrijven voor de gemeenschappelijke zegel kozen, een schilderij van Jan Brueghel de Jonge, komt uit het Paleis van Monaco.

De exposities van de beroemde prinselijke postzegelcollectie vallen uiteen in twee delen. Het eerste deel is gewijd aan de postgeschiedenis van Monaco en toont alle poststempels die er werden gebruikt vanaf de achttiende eeuw: de periode voor de Franse Revolutie, de Revolutaire Periode, het Frans Protectoraat (1815-1818) en het Sardisch Protectoraat (1818-1851). Het tweede deel (na 1851) behandelt het gebruik van postzegels in Monaco. Tussen 1851 en 1861 waren er Sardische postzegels in omloop, daarna Franse, tot in 1885 de Monégasken besloten zelf zegels uit te geven. De tentoonstelling eindigt met de eerste drie uitgaven van het land zelf (de uitgaven Charles III, Albert I en Louis II).

De postzegel die « bpost » samen met « la Poste Monaco » uitgaf is een nieuwe parel aan de kroon van de prinselijke verzameling. Hij toont een detail van het schilderij « Cabaret op de oever van de rivier » toegeschreven aan Jan Brueghel de Jonge (1601-1678) afkomstig uit de kunstcollectie van Prins Albert II. Het is een van de weinige kunstwerken die bij de verspreiding van de inboedel van het Paleis tijdens de Franse Revolutie werd gered. Het toont ook de voorliefde die de prinsen van Monaco in de zeventiende en vooraf achttiende eeuw hadden voor de Vlaamse schilderkunst.

Jan Brueghel de Jonge was een van de telgen van de bekende schildersdynastie en werkte zijn leven lang in de stijl van zijn vader Jan Brueghel de Oude (de Fluweelen Brueghel) die een zoon was van de beroemde Pieter Brueghel de Oude. Zijn « Cabaret op de oever van de rivier » is een erg stemmig landschapsschilderij vol levendige details die duidelijk getuigen van een erfelijke meesterhand.

Deze gezamenlijke uitgave is een nieuw bewijs dat kunst en filatelia een mooi paar vormen dat samen alle grenzen kan overstijgen.

5412885 074796

© bpost